

Et talende Vidnesbyrd herom er et Eksempel fra Bornholm, som jeg skal nævne. For nogle faa Dage siden blev paa en Auktion over Saasød i en af Landkommunerne paa Bornholm betalt 36 Kr. for en Tønde Byg. Jeg ved, at mange Hundrede Husmænd med Bekymring ser Foraaret i Møde, fordi de ikke ved Udveje til at skaffe sig Saasød. Det er derfor i høj Grad betimeligt, at Regeringen tager Saasødspørgsmaalet op til Drøftelse og i Tide, trods Advarsler fra anden Side, søger at skaffe den nødvendige Saasød.

Det er forstaaeligt, at Venstre af rent politiske Grunde ikke kan være helt tilfreds med den nuværende Regering. Det er forstaaeligt, at Venstre hellere havde set, at vi havde haft en Venstreregering. Men det forekommer mig alligevel ganske urigtigt, at den Omstændighed, at man ikke selv har Magten i Hænde, skal staa som en Hindring for en nogenlunde tilfredsstillende Løsning af et saa vigtigt Spørgsmaal som Brødspørgsmaalet og fortsat skal bruges i Agitationens Tjeneste mod den Regering, som man af politiske Grunde ikke ønsker noget særlig godt. Som alt sagt, er der Tusinde og atter Tusinde af Arbejdere og for øvrigt ogsaa af smaa Landbrugere, der i denne Krigens Tid har overordentlig trange Kaar. De havde Grund til at klage, men de har hidtil i det væsentlige tiet stille, fordi de skønner, at Regeringen har overordentlig store Vanskeligheder at kæmpe med. Jeg vil haabe, at det maa lykkes Regeringen saa nogenlunde at overvinde disse Vanskeligheder, og at Brødkornspørgsmaalet maa blive løst saaledes, at det ikke skal blive helt umuligt for den fattige Befolkning at købe det daglige Brød.

Moesgaard-Kjeldsen: De fleste af de ærede Medlemmer, der har talt i disse Dage, har hævdet, at de har gjort deres Betragtninger gældende uden partipolitiske Hensyn. Saaledes burde det formentlig ogsaa være i en Sag som denne, og for hvor mange det er lykkedes, vil Rigsdagstidenden i Fremtiden bære Vidne om. Naar man skal bedømme de faldne Udtalelser rent sagligt, forekommer det mig, at de mod Vurderingskommissionens Prisansættelse og mod Fastsættelse af Maksimalpris paa Rug rejste Indvendinger udelukkende er gjorte ud fra den Forudsætning, at vi levede under normale Tilstande. Hvis dette var Tilfældet, hvis der ikke var Krig i Europa, vilde mange af de af de to ærede Ordførere for henholdsvis Ven-

stre og Højre fremsatte Betragtninger og i øvrigt mange Udtalelser ogsaa af andre Medlemmer af de to Partier sikkert ikke have mødt saa megen Modstand, som de nu har mødt fra anden Side, thi de vilde da være et Vidnesbyrd om, hvorledes Praksis, hvorledes Handel og Vandel er her i Landet i Fredstid. Men Sagen ligger jo helt anderledes, og da der for Tiden er Krig i Europa, er det vanskeligt at tro, at de mange kritiske Bemærkninger og Angreb, der er fremførte, skulde være helt uden partipolitiske Bihensigter.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds holdt i Gaar et interessant elementært nationaløkonomisk Foredrag for os og sluttede med at belyse Spørgsmaalet, som om der her alene var Tale om en Sag mellem Konsumenter og Producenter. Dette er dog ikke ganske rigtigt. Paa det Tidspunkt, da Maksimalprisen blev sat, var der kun omtrent 800,000 Tdr. Rug af indenlandsk Avl tilbage hos Producenterne, og der var høstet godt 3 Mill. Tdr., saa at der paa det Tidspunkt kun laa $\frac{1}{4}$ af den danske Rug hos Producenterne. Spørgsmaalet bliver nu, om Hensynet til denne Brøkdæl af danske Rugdyrkere krævede en saadan Forsigtighed i Regeringens Dispositioner, at den maatte forbyde Regeringen at fastsætte Maksimalpris. Herimod indvendes nu af Venstre og Højre, at det i og for sig ikke er Maksimalprisen, man er imod, men at den er ansat for lavt. Naar man imidlertid erkender, at Fodringsforbud og Ekspropriation er berettiget, forstaar jeg ikke Vreden over Prisansættelsen. Hvad er det, som dikterer Ekspropriationen? Det er netop den høje Pris paa Markedet. Den kan være saa høj, at Hensynet til Almenvellet berettiger til Ekspropriation. Men naar det er den høje Markedspris, der berettiger til Ekspropriation, kan man ikke godt ved Ekspropriation betale den høje Markedspris, thi da vil Ekspropriationen være ganske unyttig og overflødig. Den for høje Markedspris er saa høj, fordi der er gaaet Spekulation i det danske Korn. Men som i Gaar af det ærede Medlem for Storehedinge-Kredsen (J. Andersen) fremhævet, er det ikke Sød og Skik ved Ekspropriation her i Landet at betale den, der afstaar sin Vare, den ved Spekulation kunstigt opskruede Pris. Jeg skønner heraf, at Ekspropriationen var en nødvendig Foranstaltning, og at den høje Markedspris netop ved Vurderingen skal trykkes ned til den Pris, der